

Ú V O D.

		Strana
§. 1.	Pojem hospodárství.	1

Hospodárství eo věda politická.

		2
§. 2.	Pojem hospodárství politického.	2
§. 3.	Hospodárství politické jest vědou praktickou.	6

Poměr hospodárství politického k ostatním vědám.

		9
	A) K vědám vůbec.	9
§. 4.	Místo, na kterémž stojí mezi vědami.	12
§. 5.	Čím liší se od věd ostatních.	13
	B) K vědám pomocným.	13
	a) rozumovým:	14
§. 6.	k filosofii,	14
§. 7.	k ethice,	18
§. 8.	k pravovědě,	20
	b) zkusným:	21
§. 9.	k dějinám,	21
§. 10.	k statistice,	23
§. 11.	k vědám přírodním,	25
§. 12.	k technologii,	26
§. 13.	k fyziologii,	26
§. 14.	k vědě finanční	27

N á v o d.

		30
§. 15.	Možné spůsoby jeho.	30
§. 16.	Námítky proti nim.	31
§. 17.	Návod soustavy díla tohoto.	32

Nástin dějepisný.

		34
	A) Rozvoje hospodárského.	34
	a) Dějepisové.	34
§. 18.	I. Dějin hospodárství vůbec.	35
§. 19.	II. Dějin jednotlivých dob aneb zvláštního směru.	35
	b) Dějepis.	37

	Strana
§. 20. I. <i>Starý věk.</i>	37
II. <i>Středověk.</i>	42
§. 21. α) Překážky rozvoje hospodářského.	—
§. 22. β) Podpory rozvoje hospodářského	49
III. <i>Věk nový.</i>	52
§. 23. α) Překážky rozvoje hospodářského.	—
§. 24. β) Podpory rozvoje hospodářského.	61
§. 25. Soustavy politickohospodářské v praxi.	70
B) Dějiny hospodářství politického.	75
§. 26. a) Dějepisové.	—
b) Dějepis.	76
§. 27. Přehled.	—
I. <i>Starý věk.</i>	77
§. 28. Náhledy politickohospodářské až na věk řecký:	—
§. 29. Náhledy Řeků.	80
§. 30. Náhledy Římanů.	85
§. 31. Náhledy Oteřů Církevních	88
II. <i>Středověk</i>	89
Pisemnictví pouze československé.	—
§. 32. α) Zrnka politickohospodářská.	—
§. 33. β) Samostatný spis politickohospodářský Antonína Mariniho	91
III. <i>Věk nový.</i>	93
§. 34. α) Zrnka politickohospodářská.	—
β) Samostatné spisy politickohospodářské:	98
α ¹⁾ Spisovatelé jednající o jednotlivých pouze náukách	—
§. 35. α ²⁾ O penězích.	—
§. 36. β ²⁾ O tržbě.	101
§. 37. γ ²⁾ O úvěru.	103
§. 38. δ ²⁾ O bankách.	—
§. 39. ε ²⁾ O financích.	104
§. 40. ζ ²⁾ O policii.	105
§. 41. η ²⁾ O chudinství.	—
§. 42. θ ²⁾ O socialismu.	106
β ¹⁾ Spisovatelé jednající o hospodářství politickém vůbec.	107
α ²⁾ Merkantilisti.	—
§. 43. Rozhled.	—
§. 44. Jednotliví merkantilisti.	—
§. 45. Odpůrcové merkantilistů.	110
β ²⁾ Fysiokrati.	112
§. 46. Rozhled.	—
§. 47. Jednotliví fysiokrati.	113
Odpůrcové fysiokratů.	116
§. 48. Rozhled.	—
§. 49. Jednotliví odpůrcové	117
Přídavek k oběma soustavám.	118
§. 50. α ³⁾ Němečtí kameralisti.	—
§. 51. β ³⁾ Fysiokrati tvořící přechod k industrialistům.	119
γ ²⁾ Industrialisti.	120
§. 52. Rozhled.	—
Jednotlivé školy:	121
α ³⁾ Angličané.	—
§. 53. Rozhled.	—
α ¹⁾ Škola manchesterská.	122
§. 54. Rozhled	—

§. 55. α ^o) Škola staroanglická čili Smithova.	123
β ^o) Škola novoanglická čili Malthusoricardova.	124
§. 56. Rozhled.	—
§. 57. Jednotliví spisovatelé.	—
§. 58. β ^o) Škola sociální.	127
β ^o) Francouzové.	128
§. 59. Rozhled	—
Jednotlivé školy:	—
§. 60. α ^o) Škola manchesterská.	—
§. 61. β ^o) Škola sociální.	130
γ ^o) Vlachové.	—
§. 62. Rozhled.	—
§. 63. α ^o) Škola manchesterská.	131
§. 64. β ^o) Škola sociální.	132
δ ^o) Němci	—
§. 65. Rozhled.	—
α ^o) Škola manchesterská.	134
§. 66. α ^o) Smithova.	135
§. 67. β ^o) Malthusoricardova.	136
§. 68. β ^o) Škola sociální.	—
β ^o) Španělové.	134
α ^o) Škola manchesterská.	—
§. 69. α ^o) Smithova.	—
§. 70. β ^o) Malthusoricardova.	139
§. 71. β ^o) Škola sociální.	—
§. 72. β ^o) Slované.	140
§. 73. γ ^o) Maďari	141
§. 74. δ ^o) Ostatní národové evropsí.	142
§. 75. β ^o) Spisovatelé američtí	143
Odpůrcové industrialistů	144
§. 76. α ^o) Angličané.	—
§. 77. β ^o) Francouzové.	145
§. 78. γ ^o) Němci a Maďari	147
δ ^o) Socialisti.	149
§. 79. Rozhled.	—
α ^o) Komunisti:	150
§. 80. Rozhled.	—
§. 81. α ^o) francouzští.	151
§. 82. β ^o) angličtí.	154
§. 83. γ ^o) němečtí.	—
β ^o) Socialisti v názoru myslu	155
§. 84. α ^o) Francouzové.	—
§. 85. β ^o) Ostatních národů.	160
β ^o) Národové.	161
§. 86. Rozhled.	—
§. 87. Jednotliví spisovatelé.	162

Soustava.

§. 88. A) O soustavě vůbec.	164
B) O soustavách formálních a věcných.	165
a) Soustavy formální:	—
§. 89. α) Soustavy až posud známé.	—
§. 90. β) Soustava díla tohoto.	167
b) Soustavy věcné:	—
§. 91. α) Soustavy až posud užívané.	—
§. 92. β) Soustava díla tohoto.	170

Díl první:

<i>Hospodářství vlastenecké.</i>	174
--	-----

Část první.

<i>Hospodářství občanské.</i>	175
---	-----

Knihy první.

<i>Svoboda matkou jedinečnosti.</i>	177
---	-----

Hlava první.

Hospodářství osamělé, čili Hospodářství za vlády přírody nad člověkem.

A) Práce neozbrojená v boji s přírodou.

a) Pravěk hospodaření čili hospodaření pouze osobující (okupační)

§. 93. Člověk již v pradobě hospodařil.	---
§. 94. Hospodářství pravěké jest pouze osobující	178
§. 95. Nabídka a poptávka hospodářství osobujícího.	179
Příroda mezi nabídkou a poptávkou.	182
§. 96. Jak účinkuje na pokrok hospodářství vůbec.	---
§. 97. Nevzdělanost příčinou nedostatku blahobytu prahospodáře.	183
b) Pokrok nad stupeň hospodářství pouze osobujícího.	184

I. Náuka o užitečnosti.

§. 98. Původ poznávání užitečnosti	---
§. 99. Spůsoby užitečnosti.	---
Statky.	186
§. 100. Pojem a spůsoby statků.	187
§. 101. Hmotné a nehmotné zvláště.	189

II. Náuka o hodnotách.

§. 102. Důležitost nauky o hodnotách.	191
§. 103. Pojem hodnoty.	192
§. 104. Rozbor pojmu hodnoty.	193
§. 105. Jednička hodnot.	195
§. 106. Měření hodnot.	196
Kolisání hodnot.	198
§. 107. vůbec.	---
zvláště.	200
§. 108. α) práce.	---
§. 109. β) statků movitých.	201
§. 110. γ) statků nemovitých.	205
§. 111. Poměr sčítance k součtu hodnot.	207
Poměr hodnoty k užitečnosti.	209
§. 112. Hodnota a užitečnost nejsou v poměru opačném.	---
§. 113. Užitečnost přírody jest zdarma.	210
§. 114. Kritika ostatních nauk původních.	212

III. Náuka výroby a rušby.

§. 115. Poznání hodnot vede k tvoření jich.	---
α) Výroba.	216
.	217

	Strana
§. 116. Pojem výroby a sil výrobných.	217
§. 117. Důležitost nauky o silách výrobných.	219
§. 118. Vyvrácení nauky o trojici sil výrobných. O silách výrobných zvláště.	221
α ¹) Síla lidská.	221
§. 119. α ²) Pojem práce co činitele výroby. β ²) Závislost síly lidské na přírodě.	223
§. 120. α ³) Jak účinkuje půda na prázdno.	225
§. 121. β ³) Jak účinkuje podnebí na vývoj těla a ducha. γ ³) Jak působí úkazy přírody: α ³) na obrazivost,	228
α ³) náboženskou,	230
β ³) vědeckou,	231
γ ³) uměleckou,	233
β ³) na podnikavost	235
§. 126. β ³) Síla přírodní.	237
§. 127. Výroba předpokládá rušení hmoty.	238
§. 128. Rušení hmoty děje se po zákonu vědného kroužení.	241
§. 129. Kroužení hmoty děje se po zákonu zdokonalování ústrojí. β) Rušba.	242
§. 130. α ¹) Pojem rušby a sil rušebných.	244
§. 131. β ¹) Vzájemnost výroby a rušby (zvláště zpotřeby). γ ¹) O silách rušebných zvláště.	245
§. 132. α ²) Síla přírodní. β ²) Síla lidská:	248
α ²) Výrobně zpotřebná.	249
§. 134. β ²) Nevýrobně zpotřebná. δ ²) Poměr síly výrobně k zpotřebně.	250
§. 135. Nadbytečný a nedostatečný. O nadbytečnosti čili bohatosti zvláště.	251
§. 136. Pojem.	254
§. 137. Pečujeme více o bohatost nežli o bohatství.	255
§. 138. Bohatost vynáhá ozbrojení práce. A) Práce ozbrojená v boji s přírodou čili nauka o kapitálu.	256
§. 139. Pojem kapitálu.	257
§. 140. Některé důležitější druhy kapitálu. Kapitálem nejsou:	258
§. 141. a) práce.	260
§. 142. b) prostředky výživy;	261
§. 143. c) obydlí.	263
§. 144. d) každý pozemek, e) každá zásoba	264
Jak nabytí kapitálu?	266
§. 146. Úsporou zpotřeby.	267
§. 147. Zmočením a kombinací výrobných sil.	268
§. 148. Účinek kapitálu na úsporu práce.	272
§. 149. Krátká kritika posavadních nauk.	273
§. 150. Nadvláda přírody nezhoditelná hospodáři osamělému. B. Hospodářství společenské čili vláda člověka nad přírodou.	274
Pospolitost.	275
§. 151. Živý jeji.	276
§. 152. Vznik společnosti.	277
§. 153. Záležitosti společnosti v státu.	278
§. 154. Obec základ státu zeměpisného. Vznik obce počátkem:	278
§. 155. a) pokračování v práci;	278

VI

	Strana
b) spojování a dělení práce	280
§. 156. <i>I. Původ.</i>	—
§. 157. <i>II. Spůsoby.</i>	281
<i>III. Účinky:</i>	286
α) současné,	—
§. 158. α ¹⁾ blahodárné,	—
§. 159. β ¹⁾ škodlivé,	288
§. 160. β) různocasné.	290
<i>IV. Meze:</i>	291
§. 161. α) přírodní,	—
β) společenské	292
§. 162 α ¹⁾ Nutnost mezi společenských. β ¹⁾ Odpověď na dvě otázky nerozluštěné školou národohospodářskou.	291
§. 163. α ²⁾ Jaké meze sluší položití dělby práce z ohledu na svobodu dělnictva?	—
§. 164. β ²⁾ Jak sluší obmeziti dělbu práce z ohledu na svobodu národa?	295
§. 165. Pokračováním, spojováním a dělbu práce pěstuje se jedinečnost.	297

Kniha druhá.

<i>Jedinečnost zdrojem obchodu.</i>	299
---	-----

Hlava první.

O původu, silách a účincích výměny.	—
§. 166. A) Původ výměny.	—
§. 167. B) Základní síly výměny.	300
C) Účinky výměny.	302
§. 168. b) Účinky výměny vůbec.	—
Účinky její na určování platnot zvláště.	303
§. 169. <i>I. Pojem platnoty.</i>	—
<i>II. Jednička platnot.</i>	304
§. 170. Není jí práce.	—
§. 171. Není jí potrava.	305
§. 172. Jest jí drahokov.	306
§. 173. Návrh k nejpřirozenější jedničce platnot.	308

Hlava druhá.

Podpory výměny.	310
§. 174. A) Míra a váha.	—
B) Prostředky dopravní.	311
a) Dráhy:	—
§. 175. <i>I. přirozené,</i>	—
§. 176. <i>II. umělé.</i>	312
§. 177. b) Pošta a telegraf.	313
§. 178. C) Továrnictví.	314
D) Úvěr.	316
§. 179. Pojem.	—
Účinky:	319
§. 180. a) podporuje výměnu neprostředně.	—
b) podporuje výměnu prostředně.	321

I. Tvorením platidla a náhradku jeho.

	α) Platidlo.	321
§. 181.	Pojem.	—
§. 182.	Cena.	322
	Spůsoby platidla.	324
§. 183.	α) vůbec.	—
	β) o peněžích zvláště.	325
§. 184.	Pojem peněz.	—
§. 185.	Poměr peněz k ostatním kapitálům.	328
§. 186.	Důležitost peněz.	329
§. 187.	β) Náhradky platidla.	331
§. 188.	II. <i>Úspora platidla.</i>	333
	c) Úvěr podporuje výměnu přímo i nepřímo pomocí bank.	334
§. 189.	Banka a bankér.	—
§. 190.	Bankovka.	337
§. 191.	Úhrada.	338
§. 192.	Bankérství.	339
	Zakládáme banky!	342
§. 193.	I. <i>Uproščenou úvěr přímo.</i>	—
	II. " " " " nepřímo:	344
§. 194.	α) množním platidla;	—
§. 195.	β) úsporou platidla	345
	O prospěchu bankéra a občanstva:	346
§. 196.	Pokud se shoduje?	—
§. 197.	" " " " přičít?	347
§. 198.	Jaké následky má omezoování svobody bank?	349
§. 199.	Zásady vzorného bankérství.	356

Hlava třetí.

	<i>Spůsoby výměny.</i>	359
§. 200.	Směna a trh.	—
§. 201.	Obchod a tržba.	361

Kniha třetí.

	<i>Obchod otcem blahobytu.</i>	363
--	--	-----

Hlava první.

	<i>Pěstujeme obchod naproti tržbě.</i>	—
§. 202.	Obchod združuje; tržba rozdrůžuje.	—
§. 203.	Obchod zabráňuje; tržba podporuje vývoz surovin.	365
§. 204.	Obchodem klesá; tržbou zmiřá se tovarů převážení.	367
§. 205.	Obchod vzdělává půdu iroducem; tržba z ní vyhladí.	368
§. 206.	Obchod zesiluje; tržba vysiluje půdu.	370
§. 207.	Obchod decentralisuje; tržba centralisuje.	372
§. 208.	Obchod bratrem míru; tržba sestrou války.	374
§. 209.	Obchod zavádí svobodu; tržba otroctví.	376

Hlava druhá.

	<i>Zdokonalujeme obchod.</i>	378
	A) Zrychlujeme obchod!	—
§. 210.	Důležitost rychlého obchodu	—
	Rychlost obchodu roste:	380

§. 211. a) Podporováním trhů a veltrhů.	380
§. 212. b) Přibýváním kapitálu nemovitého.	383
§. 213. c) Dělbou kapitálu nemovitého.	384
§. 214. Zpovlovnost obchodu roste se schránlivostí.	387
B) Osvobozujme obchod!	390
§. 215. Svoboda manchesterská.	—
§. 216. Pojem soutěže.	392
§. 217. „Svobodná soutěž“ jest nesvobodna.	392
§. 218. Soutěž v pravdě svobodná.	395
C) Obchodně spravedlivě! (Náuka o rozčastění statků).	397
a) Jest obchod náš spravedlivý?	—
§. 219. Příjem a spůsoby jeho.	—
§. 220. Obchod náš jest nespravedliv.	399
b) Jest nespravedlivost při obchodu nutna?	401
§. 221. Náuka Malthusova o nerovném poměru vzrůstající lidnatosti a po- travy.	—
§. 222. Náuka Ricardova o pozemčném.	403
Odvod vážený ze zákonů souhlasu světového.	404
I. Důkaz nepřímý.	—
§. 223. a) Lidnatost a potrava rostou v poměru rovném.	—
β) Důkaz, že důchodku Ricardova nebylo a nebude.	406
§. 224. Carey'ho paradoxon o původním hospodářství na půdě nejneurod- nější.	—
§. 225. Důkaz, že pozeměčné není monopolem.	410
II. Důkaz přímý vedený pozitivní náukou o důchodech za- kládačích se na souhlasu zákonů všehomíra.	—
§. 226. a) Pokrokem hospodářství tovary jdou z ceny, suroviny do ceny.	412
§. 227. β) Pokrokem hospodářství roste kapitálně.	413
§. 228. γ) „ “ “ “ mzda.	416
§. 229. α ¹⁾ Není přirozeného antagonismu mezi kapitálem a prací.	418
§. 230. β ¹⁾ Rozvojem obchodu roste mzda nad kapitálně.	419
c) Kterak možná spravedlivost obchodní podporovati?	424
I. Oprava společenskohospodářská na bezcesti.	—
§. 231. a) Laissez faire, laissez passer.	—
β) Komunismus.	426
§. 232. Základní jeho odpor.	—
§. 233. Komunismus a vlastnictví soukromé.	—
§. 234. „ “ “ právo dědické.	428
§. 235. „ “ “ rodina.	432
§. 236. γ) Socialismus	434
II. Oprava společenskohospodářská na cestě pravé.	435
a) Oprava hospodářská.	437
α ¹⁾ Tovyřství podnikatelské.	—
§. 237. O přirozené nutnosti jeho.	—
O nepřirozenějším jeho vývoji.	—
§. 238. Posloupnost obchodů.	439
§. 239. Pravidla obchodění tovaryšského.	—
O tovaryšstvech podnikatelských zvláště	440
§. 240. Tovyřstva zásobní	444
§. 241. „ “ úvěrní	—
§. 242. „ “ výrobní	446
§. 243. β ¹⁾ Podnikatelsví ztovyřšené	448
γ ¹⁾ Pojišfovny:	451
α ²⁾ Náhradné	453
§. 244. Spůsoby	—
§. 245. Pojišfování	—
§. 246. β ²⁾ Předstížené	455
	459

	β) Oprava politická	465
§. 247.	O sjednocení politickém nezáměrných vůbec	—
	zvláště	466
§. 248.	α) Jednoty k získání veřejného mínění	—
§. 249.	β) " " rozšiřování práv politických	468
§. 250.	Právo k stávkám	473
§. 251.	Politická ochrana práce vůbec	474
	Politická ochrana proti přechmatům vlastníků zvláště	477
§. 252.	α) proti skracování mzdy	—
§. 253.	β) " " nevolnosti smluv	478

Kniha čtvrtá.

Blahobyt semenem svobody	482
--------------------------	-----

Hlava první.

	Bohatost přímou podporou svobody	—
§. 254.	Bohatost poráží nevolnost pracovní	—
§. 255.	" " " právní	484
§. 256.	" " " politickou	486

Hlava druhá.

	Bohatost rozšiřuje svobodu podporuje vzdělanost	488
§. 257.	Bohatost podporou vzdělanosti	489
§. 258.	Vzdělanost hlasatelkou rovnosti	—
§. 259.	Rovnost roditelkou svobody	493
§. 260.	Svoboda pod ochranou státní moci	495